

Balkenende

bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Ik geef het woord aan mevrouw Kalsbeek tot het uitbrengen van het verslag namens de Commissie voor het Onderzoek van de Geloofsbrieven.

Mevrouw **Kalsbeek**, voorzitter der commissie: Voorzitter. De Commissie voor het Onderzoek van de Geloofsbrieven heeft de stukken onderzocht die betrekking hebben op mevrouw H.F.M. van Oudenallen te Amsterdam. De commissie is eenparig tot de conclusie gekomen dat mevrouw H.F.M. van Oudenallen te Amsterdam terecht benoemd is verklaard tot lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. De commissie stelt u daarom voor om haar toe te laten als lid van de Kamer. Daartoe dient zij wel eerst de verklaring en belofte af te leggen zoals die zijn voorgeschreven bij de wet van 27 februari 1992, Staatsblad nr. 120.

De commissie verzoekt u tot slot, de Kamer voor te stellen het volledige rapport in de Handelingen op te nemen.

De **voorzitter**: Ik dank namens de Kamer de commissie voor haar verslag en stel voor, dienovereenkomstig te besluiten.

Daartoe wordt besloten.

(Het rapport is opgenomen aan het eind van deze editie.)¹

De **voorzitter**: Mevrouw Van Oudenallen is in het gebouw der Kamer aanwezig.

Ik verzoek de griffier, haar binnen te leiden.

Nadat mevrouw Van Oudenallen door de griffier is binnengeleid, legt zij in handen van de voorzitter de bij de wet voorgeschreven verklaringen en beloften af.

De **voorzitter**: Het is mij een genoegen u als eerste te mogen feliciteren met uw benoeming. Ik verzoek u, de presentielijst tekenen en in ons midden plaats te nemen. Ik teken hierbij aan dat de fractie van de LPF en mevrouw Van Oudenallen mij hebben laten weten dat mevrouw Van Oudenallen geen deel zal uitmaken van de fractie van de LPF, maar de Groep Van Oudenallen zal vormen.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Dit wordt een heel korte regeling van werkzaamheden, gericht op ons werk van vandaag.

Ik stel voor om de volgende, eerder geagendeerde VAO's nog heden te behandelen, snel en volgens een heel kort schema in de eerste twintig minuten van de dinerpauze:

- het VAO NAVO d.d. 27 april 2005 met de minister van Buitenlandse Zaken;
- het VAO JBZ van 21 juni 2006 met de minister van Justitie;
- het VAO Zorgverzekeringswet van 28 juni 2006 met de minister van VWS;
- het VAO markt voor persoonlijke dienstverlening van 28 juni 2006 met de staatssecretaris van SZW;
- het VAO bijstandsverstrekking en vakantieduur Wet

werk en bijstand van 28 juni 2006 met de staatssecretaris van SZW;

- het VAO Besluit eigen bijdrage WMO van 22 juni 2006 met de staatssecretaris van VWS.

Verder stel ik voor, de volgende VAO's en VSO van de agenda af te voeren:

- het VAO eegerelateerd geweld van 23 mei 2006;
- het VSO bedenktijd overtijdbehandeling;
- het VAO jeugd, geweld en media van 27 juni 2006;
- het VAO eigen risico in de WAO/WGA, dit in verband met een vervolgprocedure in de commissie.

Verder stel ik voor om de volgende VAO's van de agenda van vandaag af te voeren en deze zo nodig weer te agenderen in de eerste week na het zomerreces:

- het VAO handhaving VROM-regelgeving van 7 juni 2006;
- het VAO zwerfafval en verpakkingen van 22 juni 2006;
- het VAO wegen van 20 juni 2006;
- het VAO openbaar vervoer van 21 juni 2006;
- het VAO CO₂-emissiehandel en klimaatbeleid van 22 juni 2006;
- het VAO kabinetsstandpunt Schiphol van 28 juni 2006;
- het VAO sport van 15 juni 2006;
- het VAO arbeidsmarktbeleid van 14 juni 2006;
- het NO inzake de initiatiefnota-Dijksma over "gratis" openbaar vervoer d.d. 28 juni 2006.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Over de stemmingslijst voor vanavond zal ik u, los van eventuele stemmingen na het debat over de regeringsverklaring, in de loop van de middag een nader voorstel doen.

We beginnen met het debat naar aanleiding van de regeringsverklaring. De maximumsprek tijden zijn bekend.

□

De heer **Bos** (PvdA): Voorzitter. Over 137 dagen komt er een einde aan het derde kabinet-Balkenende. Dat is ongeveer het enige wat mensen buiten Den Haag van deze hele gang van zaken nog zullen snappen en wat ook door ons valt uit te leggen. Het tweede kabinet-Balkenende viel vorige week, net zoals de eerste keer zonder dat de minister-president het zag aankomen en zonder dat hij ingreep.

Het was niet de vertienvoudiging van het aantal voedselbanken waar het kabinet over viel, het was niet de desinformatie over de oorlog in Irak waar dit kabinet over viel, het waren niet de 26.000 gezichten of de 370.000 kinderen die in armoede opgroeien of de 430.000 werklozen of de miljoen huishoudens die er bij de introductie van de nieuwe zorgverzekering toch op achteruitgingen. Was het wel een van die redenen geweest, dan was dat uit te leggen geweest. Maar nee, het was één paspoort, van een van de eigen mensen, dat zoveel consternatie veroorzaakte dat een web van leugens gesponnen moest worden om maar op het pluche te kunnen blijven zitten. Totdat de minister-president per ongeluk de waarheid sprak, per óngeluk de waarheid sprak, en het kabinet viel alsnog. De verbijstering en verwarring zijn groot. Eerlijk gezegd, weet ik niet wat erger is: een minister-president die per ongeluk de waarheid spreekt en zo zijn kabinet laat vallen, of een minister-president die zou hebben volhard in de leugen